

de Pantserfibe, der have stærkere Pantser end 12 Tommer. Efter en nærmere Udvikling af disse Kanoners Betydning for Søforvaret og deres Virkning i Kampen siger han: „Resultatet bliver, at Flaaden maa sjerne sig igjen, og at, om den end taster nogle Projektiler ind i Byen, kan den ikke bombardere paa en virksom Maade“ og han gjentager: „Naar vi faae disse 14-Tommers Kanoner, saa ville disse Kanoner, anvendte paa Kystbatterier og paa de havende Forter, kunne forhindre et virksomt Bombardement.“ Han tilføier: „Seg har aldrig tænkt paa, at disse 6 14-Tommers Kanoner, dersom de skulde blive bevilgede, skulde forlade de Steder, hvor de nu skulle opstilles, og hvor de i Virkeligheden staa saa ganske udmærket.“ — Seg nærer ikke Tvivl om, at han talte, ikke blot fordi han troede, men fordi han vidste, — det bærer hele hans Foredrag, Vidnesbyrd om — og havde han staaet i Spidsen for Krigsministeriet den Dag i Dag, vilde han ikke have gjort Noget som helst, som tred imod hans Ord; det er min Overbevisning. Men da det saaledes er erkjendt for ganske nylig fra Krigsministeriets Side, at vi ved saadanne Anstæffelser kunne iikkre os en Stilling til Søs, der afværger et virksomt Bombardement, hvilket blev nærmere rent teknisk udviklet saaledes, at der nok kunde falde et Projekt til hist og her, men at man paa ingen Maade kunde tvunge Byen til Overtagelse, en mulig opstaaet Ildbrand kunde slukkes, o. s. v. — naar det er saa, er det kun bygget paa Stormagtsdrømmerier, at der her forlanges videre 15 Millioner. Der staa 15 Millioner, men hjem garanterer os, at det ikke bliver 20 Millioner og hvad koste ikke 20 Millioner i Rentepenge og siden at vedligeholde med det bedste Styks Aar efter Aar. Naar de komme med saadanne Fordringer, er det Stormagtsdrømmerier; det svarer ikke til vort Lands Størrelse, Stilling og økonomiske Evne, at opstille det. Og saa af den Grund er jeg imod Forslaget. Først og hovedsagelig for mig agter jeg ikke at bevillige Noget til vore Grundlovserebrere i Folge min foregaaende Udvikling. Seg agter ikke at forøge vore Hærudgifter, ist saadan i Almindelighed, som af mig nævnt, og jeg agter ikke at give Bevilling til en Søbefæstning, efter at vi nylig have havt Krigsministeriets og tilmed Artilleriets første Mands Ord for, at som vi have det med Søbefæstningen her, ere vi værnede mod et virksomt Bombardement, ja selv om tre Stormagter med de største Fibe, de have, kom, kunne vi med den Hurtighed og Nøiagtighed, hvormed vi kunne svare med disse 6 Kanoner,

holde dem Stangen (Munterhed). Ja, det er ikke mine Ord. En Lægmands Ord i disse Forhold vilde ikke batte Noget, men det er Krigsvidenskabens og Myndighedens, der tale beledende til os. Men det er sandt, det kan under saadanne Forhold gaa med Krigsministre og Mange saaledes, at naar man rækker det lille Finger o. s. v. Men nu gaar det over alle Grændier. Nu har jeg tilladt mig at sige dette Par Ord, men jeg vil lige, overfor Ministeren kunde jeg ligesaa godt have tiet stille; om vi Alle roed op og talte kunde vi ligesaa godt have tiet stille, om vi Alle enstemmig sagde Nei, kunde vi lige saa godt have tiet stille, thi han sagde i Foraaet: det gjør heller ikke Noget.

Da Sagen yderligere begjærede Ord, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overtagelse til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Ledreborg: Seg foreslaar Sagen henvist til det i Dag besluttede Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag af Holstein-Ledreborg.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredte Behandling af Forslag til Lov om Flytning af Lovhusefabriksmesteret i Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, S. 1679 ff.)

Lovforslaget jattes under Forhandling.

Sagen begjærede Ord.

Lovforslagets Overtagelse til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Ledreborg: Seg foreslaar Lovforslaget henvist til det samme Udvalg som det foregaaende.